

Telegraful Român

ORGANUL OFICIAL AL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DE ALBA-IULIA ȘI SIBIU
ȘI AL EPISCOPIILOR CLUJ ȘI ORADEA

Abonamentul

pentru parohii cl. I Lei 40; cl. II Lei 30; cl. III Lei 25. Particulari Lei 25. Autorități și străinătate Lei 50. De sprijin Lei 75. Pentru America 10 Dolari.

Articolele și corespondența

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 60 Bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai Nr. 35.

Lucrările Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și ale Adunării Naționale Bisericești

În Iunie s'au împlinit cinci ani de la alegerea și instalarea I. P. S. Patriarh Justinian. Acest eveniment a fost prăznuit după cuviință în toată Biserica noastră. În Dumineca din 7 Iunie s'a slujit în toate bisericile un Te-Deum de mulțumire și într'un cuvânt potrivit s'a arătat credincioșilor bogata activitate desfășurată de I. P. S. Patriarh Justinian în cei 5 ani de patriarhat. Deasemenea ședințele Sf. Sinod și ale Adunării Naționale Bisericești din 6—8 Iunie au avut un caracter festiv, dând expresie devotamentului episcopatului, clerului și credincioșilor față de I. P. S. Patriarh Justinian și opera ce a desfășurat. Prăznuirea celor cinci ani de patriarhat a fost astfel praznicul întregii Biserici. Și cum activitatea înaltului Ierarh se identifică cu lucrarea însăși a Bisericii, prăznuirea aceasta n'a fost numai prilej de a face bilanțul unei activități, ci și prilej de a arăta drumul pe care a mers Biserica și sarcinile pe care le are în actualitate. Căci aceste popasuri festive nu au numai menirea de a privi spre trecut și a vedea în ce măsură țintele propuse s'au realizat, ci și menirea de a privi spre viitor și, pe baza experienței trecutului și imperativelor prezentului, a trasa liniile de orientare pentru mersul înainte al Bisericii. Desfășurarea lucrărilor Sf. Sinod și Adunării Naționale Bisericești sunt o mărturie în acest sens. Astfel în afară de chestiunile curente rezolvate cu această ocazie, în cadrul unei festivități, clerul Arhiepiscopiei Bucureștilor a dăruit I. P. S. Patriarh prin P. C. Alexandru Ionescu, vicarul Arhiepiscopiei, o mantie arhierescă în semn de dragoste și deosebită prețuire, iar Institutele Teologice din București și Sibiu i-au înmănat o cărje arhierescă drept mulțumire pentru grija părintească pe care o are față de învățământul teologic, iar în cadrul Doxologiei din 6 Iunie a vorbit P. S. Teotist despre realizările I. P. S. Patriarh Justinian. Tot în ziua aceea, seara, în cadrul unei serbări date de Institutul Teologic din București, P. C. Prof. N. I. Nicolaescu a evidențiat meritele I. P. S. Patriarh, în special pentru învățământul bisericesc și cultura teologică. În ședința Sf. Sinod și a Adunării Naționale Bisericești din 7 Iunie au vorbit despre activitatea I. P. S. Patriarh Justinian: I. P. S. Sebastian al Moldovei, iar Dl. Prof. Coriolan Tătaru în numele credincioșilor Bisericii noastre. Toți vorbitorii au arătat bogata și multilaterală activitate a I. P. S. Patriarh Justinian, datorită căreia Biserica noastră a fost

îndrumată pe făgașul unei intense trăiri religioase morale în spiritul ortodoxiei, dar și a unei rodnice colaborări la construirea vieții celei noi, întărirea patriei și lupta pentru apărarea păcii. În special problema luptei pentru pace și a intensificării activității clerului și credincioșilor în această luptă, a stat în centrul atenției Sf. Sinod și Adunării Naționale Bisericești. Astfel în prima ședință a Sf. Sinod din 6 Iunie, P. S. Valerian al Oradiei a făcut o amplă dare de seamă asupra Congresului popoarelor pentru apărarea păcii dela Viena, a problemelor discutate, a soluțiilor adoptate, a participării cultelor și a Bisericii ortodoxe la lucrările Congresului, arătând că Biserica noastră osândește războiul de cotropire și orice concepții care vor să justifice pretențiile de dominație mondială a imperialiștilor și sprijinește întru totul hotărârile Congresului privitoare la rezolvarea tuturor problemelor internaționale prin tratative, privitoare la independența și securitatea statelor, la încetarea războaielor în curs și la încheierea unui pact al păcii între cele cinci mari puteri.

După ce a arătat răsunetul pe care l-au avut în lumea întreagă hotărârile Congresului popoarelor dela Viena și aportul pe care l-au adus ele la întărirea păcii, P. S. Sa a subliniat în continuare dragostea fierbinte de pace a poporului nostru, care-și închină munca sa pașnică și creatoare făuririi unei vieți mai bune. „Strâns legați de năzuințele întregului popor și dornici să vedem patria noastră aducând contribuții tot mai de seamă la cauza păcii, noi socotim ca o înaltă îndatorire patriotică și de păstori sufletești sprijinirea temeinică a sporitelor eforturi ce se depun pretutindeni pentru apărarea și consolidarea păcii”, a încheiat P. S. Valerian.

Luând cuvântul I. P. S. Patriarh Justinian a subliniat bucuria cu care poporul nostru și alături de el toți fiii Bisericii ortodoxe române au salutat hotărârile Congresului popoarelor pentru apărarea păcii dela Viena și însuflețirea cu care au dat un nou avânt luptei lor pentru cauza păcii. La propunerea I. P. S. Sale Sf. Sinod a adresat către cler și credincioși următoarea chemare:

„Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a întâmpinat cu multă bucurie mesajul către guvernele celor cinci mari puteri și apelul către toate popoarele lumii adresate de Congresul popoarelor pentru apărarea păcii dela Viena.

Exprimând năzuințele popoarelor pașnice și voința fermă a tuturor oamenilor iubitori de pace din lumea întreagă, chemările Congresului dela Viena arată calea pe care se va putea ajunge la consolidarea păcii pe întreg pământul. Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române împărtășește întru totul conținutul acestor documente și sprijină cu toată hotărârea chemările congresului popoarelor de a se pune capăt războaielor în curs și în primul rând vărsării de sânge în Coreea și de a se începe cât mai grabnic tratative între marile puteri pentru încheierea unui pact al păcii, care să constituie piatra de temelie pentru zidirea unei păci drepte și trainice și pentru împlinirea unei armonioase conlucrări între toate popoarele și statele din lume.

Mărturisind și pe această cale dragostea puternică de patrie, care încălzește inimile clericilor și credincioșilor ortodocși și hotărârea lor neștrămutată de a contribui din toate puterile la biruința păcii în lumea întreagă, Sf. Sinod al B. O. R., întrunit în sesiunea ordinară a anului 1953, îndeamnă pe toți fiii altarelor ortodoxe să urmeze cu sfințenie îndrumările evangheliei lui Hristos, Domnul păcii și să sprijine neîncetat și din toate puterile lor lupta sfântă a poporului nostru pentru apărarea păcii și munca lui pașnică și creatoare pentru propășirea și înflorirea scumpei noastre patrii, Republica Populară Română”.

Deasemenea Sf. Sinod a trimis următoarea telegramă Consiliului Mondial al Păcii:

CĂTRE

CONSILIUL MONDIAL AL PĂCII
PRAGA

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a primit cu multă însuflețire mesajul către guvernele marilor puteri și apelul către popoarele lumii, adresate de către Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii dela Viena, pentru încetarea războaielor în curs și în primul rând a războiului din Coreea și pentru începerea tratativelor între marile puteri în vederea soluționării pe cale pașnică a tuturor problemelor care dau naștere la încordare și neliniște în viața internațională.

Cu aceeași bucurie a luat cunoștință Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române de scrisoarea prin care Comisia

(Continuare în pag. 2)

Lucrările Sfântului Sinod...

(Urmare din pag. 1)

Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii cere guvernelor celor cinci mari puteri să înceapă cât mai grabnic tratative în vederea încheierii unui Pact al Păcii, iar celorlalte guverne să sprijine această nobilă dorință a tuturor popoarelor lumii.

Deasemenea Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a fost bucuros să constate că multe guverne au răspuns favorabil la această scrisoare a Comisiei Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, întrunit în sesiunea ordinară a anului 1953, a adresat către clerici și credincioșii săi, indemnul de a-și spori contribuția lor în marea acțiune menită să asigure biruința deplină și grabnică a păcii pe pământ.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, împlinind porunca de slujire a păcii, lăsată de întemeietorul credinței creștine, binecuvintează și sprijină toate acțiunile inițiate de uriașa mișcare mondială pentru pace, în rândurile căreia s'au înrolat cu însuflețire și luptă cu hotărâre toți slujitorii și credincioșii sfintei noastre Biserici Ortodoxe Române.

Președinte:

† JUSTINIAN,

Patriarhul Bis. Ort. Rom.

Membrii Sfântului Sinod:

† Sebastian al Moldovei și Sucevei; † Nicolae, al Ardealului; † Firmilian al Olteniei; † Vasile al Banatului; † Iosif al Râmnicului și Argeșului; † Antim al Buzăului; † Teofil al Romanului și Hușilor; † Nicolae al Clujului; † Andrei al Aradului; † Chesarie al Dunării de Jos; † Valerian al Oradiei; † Antim Târgovișteanu; † Teoctist Botoșăneanu.

I. P. S. Mitropolit Sebastian al Moldovei amintind, în cuvântarea sa, contribuția adusă de de Biserica Ortodoxă cauzei păcii, prin activitatea desfășurată sub îndrumarea I. P. S. Patriarh Justinian și al întregului Sf. Sinod, a spus: „Dela cel dintâi apel către creștinii din toată lumea adresat de Întâistătătorii Bisericilor Autocefale Ortodoxe la Moscova în ziua de 17 Iulie 1948, Biserica Ortodoxă Română s'a aflat întotdeauna în rândurile celor ce doresc fierbinte pacea și luptă pentru cucerirea ei. Clerul și credincioșii noștri s'au angajat în această acțiune de apărare a păcii și nu vor avea odihnă până la câștigarea nobilei cauze: întronarea definitivă a păcii între popoare. Cauza păcii a fost luată în propriile lor mâini de sute de milioane de oameni aparținând tuturor raselor și celor mai diferite convingeri religioase și politice; ea va izbândi căci este o cauză sfântă și binecuvântată de Dumnezeu”.

Dr. Prof. Coriolan Tătaru, vorbind în numele credincioșilor, a spus: „Biserica noastră Ortodoxă sub arhipăstoria I. P. S. Patriarh Justinian participă intens la lupta pentru pace, slujind după credință împlinirea celor propoveduite: pe pământ pace și între oameni bună voie. Biserica ortodoxă propoveduește și sprijină conștientizarea frățască a minorităților naționale din R. P. R. în condițiile respectării și stimei specificului fiecărei naționalități”. DSa a arătat apoi că credincioșii, care s'au smuls din lanțurile robiei spirituale în care-i ținuse papalitatea 250 de ani, sunt astăzi fii buni ai Bisericii Ortodoxe Române și nutresc sentimente de sinceră prețuire și respect pentru membrii Sf. Sinod, care îi călăuzesc pe drumul slujirii nobilelor idealuri de pace și prosperitate ale poporului muncitor din Patria noastră.

I. P. S. Patriarh Justinian a mulțumit repre-

zentanților clerului și credincioșilor pentru urările exprimate, subliniind că realizările Bisericii Ortodoxe Române în cei cinci ani care au trecut dela înscăunarea I. P. S. Sale se datoresc largel libertăți religioase din țara noastră, conlucrării frățesti dintre toți membrii Sf. Sinod și entuziasmului cu care clerul și credincioșii au răspuns indemnurilor și povățuirilor date de conducerea Bisericii Ortodoxe. Clerul și credincioșii sunt astăzi mai legați de sfânta noastră Biserică, fiindcă ei văd cum conducerea supremă bisericască nutrește aceleași năzuințe ca și ei; că Sf. Sinod îi călăuzește pe calea slujirii poporului, pe calea slujirii păcii, adică pe calea împlinirii înaltelei porunci lăsate de Mântuitorul tuturor celor ce mărturisesc numele Său, Clerul și credincioșii ortodocși participă cu însuflețire la munca pașnică și creatoare din patria noastră, ei muncesc plini de avânt alături de întregul popor pentru înflorirea și propășirea scumpei noastre Republici Populare, ei luptă împreună cu poporul nostru și cu toate popoarele pașnice din lume pentru apărarea și consolidarea păcii pe pământ.

I. P. S. Sa a arătat apoi că în fața Bisericii Ortodoxe Române se ivesc mereu alte probleme care-și așteaptă soluționarea, alte năzuințe care se cer împlinite. „Să înțelegem bine chemarea vremii noastre. Progresul permanent al poporului nostru va duce la prefaceri și mai mărețe în viața țării noastre. Clerul ortodox trebuie lămurit și călăuzit spre înțelegerea frumuseții acestor noi așezări, pentru ca la rândul său să poată răspunde lămurit și după dreptate la întrebările pe care credincioșii le vor pune. Trebuie să cultivăm în sufletele fiilor Bisericii noastre dragostea înflăcărată pentru Patria noastră și pentru toate înfăptuirile muncii pașnice a poporului nostru. Să creștem în inimile lor voința de neînfrânt de a apăra și a spori neîncetat aceste minunate cuceriri și realizări; să desvoltăm simțămintele de răspundere față de bunul obștesc, față de binele și fericirea obștească să sporim zi cu zi hotărârea clericilor și credincioșilor noștri de a lupta cu și mai mult avânt pentru apărarea vieții, pentru apărarea păcii, a libertății și a independenței Patriei noastre. Aceste înalte îndatoriri decurg din însăși învățătura credinței noastre, din poruncile dumnezeieștilor Evanghelii, pe care le predicăm dela altarele noastre și pe care trebuie să le prefacem în îndreptar pentru viață, ca să ne putem numi cu adevărat fii și păstori ai Bisericii lui Hristos. Împlinirea unor astfel de îndatoriri sfinte va constitui încă o dovadă a patriotismului nostru, a devotamentului nostru față de Statul nostru democrat-popular, care ne-a asigurat cele mai bune condiții pentru desfășurarea lucrării noastre. Din bucuria înfăptuirilor de până acum să isvorască puteri noi pentru împlinirea îndatoririlor ce ne stau în față, să isvorască în cugetele noastre ale tuturor un nou elan de muncă, de conlucrare frățască și rodnică spre binele sf. noastre Biserici, spre binele Patriei și poporului nostru”.

I. P. S. Patriarh Justinian și a încheiat cuvântarea spunând: „Încrezători în biruința deplină care va încununa munca pașnică și creatoare a poporului nostru, increzători în triumful cauzei sfinte a păcii în lumea întreagă și înflăcărați de idealul slujirii Bisericii Ortodoxe a lui Hristos, să pornim înainte spre noi și bogate înfăptuiri”.

Adunarea Națională Bisericească a trimis apoi Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R. o telegramă, în care, exprimând însuflețirea pentru chemarea Sf. Sinod de a intensifica lupta de apărare a păcii și evidențind avântul poporului nostru în lupta pentru pace, afirmă că „clerul și credincioșii Bisericii Ortodoxe Române sunt hotărâți să continue și să sporească activitatea lor în slujba cauzei sfinte a păcii, fiind încredințați că lupta tuturor popoa-

relor iubitoare de pace va fi încununată de biruință și că pacea omenirii va fi salvată”.

Astfel lucrările Sf. Sinod și ale Adunării Naționale Bisericești au pus din nou în lumină activitatea Bisericii noastre în lupta pentru pace și chemarea ei de a continua această luptă, alături de toți luptătorii pentru pace, până la biruința finală. Pentru activitatea patriotică și contribuția adusă cauzei păcii, printr'un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale au fost decorați: I. P. S. Patriarh Justinian cu ordinul „Steaua Republicii Populare Române” cl. I; I. P. S. Sebastian al Moldovei și I. P. S. Nicolae al Ardealului cu același ordin cl. II; P. S. Valerian al Oradiei cu același ordin cl. III; P. C. Prot. A. Vlaiculescu, P. C. I. Gagiu și A. Cerna-Rădulescu cu același ordin cl. IV; P. C. Vicar arhiepiscopos: A. Ionescu cu ordinul „Apărarea Patriei” cl. II. Solemnitatea înmânării decorațiilor a avut loc în 7 Iunie la Prezidiul Marii Adunări Naționale. La solemnitate au fost de față Dnii: Dr. Petre Groza, președintele Prezidiului, P. Constantinescu-Iași, Ministrul Cultelor, Gh. Marussi, secretarul Prezidiului. Au participat deasemenea conducătorii Bisericii Ortodoxe Române, membrii ai Adunării Naționale Bisericești și delegați ai Ministerului Cultelor. După ce D. Gh. Marussi a dat citire decretului, d. Dr. Petre Groza a înmănat înaltele distincții felicitând pe cei decorați. A răspuns I. P. S. Patriarh Justinian.

Cu această ocazie I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae a făcut următoarele declarații: „Am primit înaltele ordine acordate de conducerea Statului nostru cărmuitorilor Bisericii noastre și unor reprezentanți ai clerului ortodox cu o legitimă și rară bucurie, pentru că am văzut în această distincție prețuirea muncii și strădaniilor Bisericii Ortodoxe Române pentru ridicarea Patriei și pentru apărarea păcii. Acord decorațiilor mele semnificatia adânc grăitoare de prețuire a contribuției aduse pe țărîm bisericesc la întărirea unității poporului nostru, prin consecvența cu care am militat o viață întreagă pentru eliberarea din cătușele Vaticanului a credincioșilor și clerului din Ardeal, căzuți în mrejele papalității acum un sfert de mileniu.

Puține acte vor fi trezit un răsunset mai viu în sufletele credincioșilor și clerului din Ardeal, ca acesta care chează și confirmă în același timp bunele raporturi dintre Biserică și Stat, menite să sporească încrederea în viitorul Patriei și dragostea față de conducătorii firești ai poporului nostru. Voi împărtăși clerului și credincioșilor ortodocși din Ardeal sentimentele mele de nespuse bucurie, prin declarațiile pe care le voi răspândi prin presa bisericească și prin viu grai, arătând semnificatia acestui act pentru întărirea dragostei de Patrie și a hotărârii de a lupta pentru apărarea păcii. Deasemenea socotesc ca o datorie de onoare a mea să sprijin orice acțiune menită să promoveze bunăstarea și propășirea Patriei noastre scumpe, R. P. Română”.

Clerul și credincioșii din Ardeal au participat la aceste zile de praznic cu tot entuziasmul, aducând omagiul și dragostea lor I. P. S. Patriarh Justinian, patriarhul Reîntregirii bisericești. Căci pentru clerul și credincioșii din Ardeal arhipăstoria I. P. S. Sale este legată în deosebi de epocalul act al Reîntregirii bisericești, prin care desbinarea dintre frați s'a risipit și turma dreptcredincioasă a devenit iarăși una. Datorită înțelepciunii și dragostei I. P. S. Sale, reîntregirea bisericească s'a consolidat, cu toate uneltirile din umbră ale agenților Vaticanului. Astfel că astăzi, cler și popor, într'o unitate ne-

(Continuare în pag. 3)

Pentru intensificarea luptei pentru pace a clerului nostru

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în sesiunea din 1952 a hotărât intensificarea luptei pentru apărarea păcii în rândurile clerului și credincioșilor ortodocși. Sesiunea aceasta a fost o măreață manifestare a patriotismului Bisericii noastre și a voinței ei de a lupta pentru pace cu toate mijloacele de care dispune. „Biserica Ortodoxă — a spus I. P. S. Patriarh Justinian — nu are alt drum decât drumul pe care merge poporul întreg: ea merge cu hotărâre pe calea pe care merge poporul, fiindcă înțelege că aceasta este calea cea bună”. „Noi avem datoria sfântă de a mărturisi recunoștința noastră față de conducătorii poporului nostru, prin legământul pe care-l facem de a desfășura în viitor o activitate și mai vie, pentru a face din fiecare credincios al altarelor ortodoxe un fiu devotat al Patriei, un cetățean loial al Statului și un hotărât luptător pentru apărarea păcii, pentru a asigura dezvoltarea și înflorirea scumpei noastre Republici. Prin osârdia dragostei de Patrie va trebui să fie deci intrupat în faptele noastre: osârdia noastră întru sprijinirea tuturor acțiunilor inițiate de Guvern, pentru a asigura poporului o viață din ce în ce mai fericită — și lupta noastră dărză pentru apărarea păcii împotriva ațățătorilor la războiu, împotriva agresorilor imperialiști, americano-englezi”. Sunt cuvinte care afirmă cu putere atașamentul nețărmurit al clerului și credincioșilor față de scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română și arată totodată că adevăratul patriotism se vedește în fapte, în munca entuziastă pentru o viață mai bună, în lupta neogăită pentru apărarea păcii.

În ceea ce privește lupta pentru apărarea păcii, I. P. S. Patriarh Justinian, făcând un bilanț general al contribuției clerului și credincioșilor la această nobilă cauză, recunoaște că contribuția aceasta „este desigur însemnată: preoții și credincioșii Bisericii noastre participă activ la lupta pentru apărarea păcii, fiii Bisericii noastre au întărit prin semnăturile lor Apelurile Consiliului Mondial al Păcii pentru interzicerea armelor de nimicire în masă a populației pașnice, pentru încheierea unui pact al păcii între cele cinci mari puteri și pentru încetarea războiului agresiv din Coreea, iar Sf. Sinod, în unanimitate, a condamnat întrebuintarea armei bacteriologice”. Această activitate pentru apărarea păcii „a fost apreciată în chip deosebit atât în lăuntru, cât și în afara țării. Unitatea de acțiune pentru pace dintre Biserica noastră și Biserica Ortodoxă Rusă, a adus un deosebit prestigiu Ortodoxiei și în rândurile apărătorilor păcii și a constituit un exemplu și un îndemn și pentru alte Biserici și pentru credincioșii altor culte religioase”.

Biserica noastră prin aceasta însă n'a epuizat toate posibilitățile ei de a contribui la lupta pentru apărarea păcii. Ea „poate aduce contribuții și mai însemnate cauzei păcii. De aceea ea are datoria să-și sporească lucrarea sa...”. Astfel: „ea poate intensifica lucrarea ei pentru a nu rămâne nici un cleric și nici un credincios ortodox neînrolat sub steagul luptătorilor pentru pace, ea poate lămuri și pe puținii care mai cred că au dreptul să rămână simpli spectatori în această luptă de care depinde soarta omenirii, că nu există neutralitate, că nu poate exista nepăsare față de problema păcii”. În acest sens în telegrama adresată Consiliului Mondial al Păcii se amintește „hotărârea adoptată de Sf. Sinod de a intensifica în viitor acțiunea pentru pace a Bisericii Ortodoxe Române, în scopul de a face din fiecare preot și credincios al ei un luptător hotărât împotriva celor ce amenință pacea și viața omenirii întregi”, imperialiștilor americano-englezi.

La hotărârea Sf. Sinod de a intensifica lupta pentru pace a Bisericii noastre, clerul ortodox din țara noastră a răspuns prin cuvântul P. C. Vicar arhiepiscopesc Tr. Belascu, care în sesiunea de anul trecut a Adunării Naționale Bisericești, a declarat: „Noi preoții ortodocși luptăm pentru pace, pentru că aceasta este porunca dată nouă de Mântuitorul și ea constituie îndatorirea de căpetenie a misiunii noastre sacerdotale. Noi vrem ca voința de pace a poporului nostru, care-și construiește o viață nouă și fericită, să fie cunoscută până în cel mai depărtat colț al pământului”. Înfățișând apoi realizările clerului nostru în lupta pentru pace, P. C. Sa, a încheiat cu aceste cuvinte: „Noi, slujitorii altarelor ortodoxe vom îndeplini toate îndemnul Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și ale I. P. Sfințitului nostru Patriarh Justinian, sporind strădanile noastre în slujba păcii, deoarece suntem convinși că astfel ne facem datoria de preoți și ne vedem dragostea fierbinte de Patrie și de poporul, în mijlocul căruia desfășurăm lucrarea noastră sfântă”. Acest angajament este angajamentul întregului cler ortodox.

Care sunt mijloacele prin care clerul nostru transformă angajamentul acesta în realitate vie? Le-a evidențiat I. P. S. Patriarh Justinian în următoarele puncte:

a) Prin săvârșirea de servicii religioase pentru pace; prin înălțarea de rugăciuni de obște prin predici, alocuțiuni și cuvântări ocazionale în adunări publice; prin intrarea neșovăelnică a fiecărui preot în Comitetele de luptă pentru apărarea păcii și prin participarea activă la munca acestora; prin conferințe, prin scris, prin difuzarea lucrărilor, broșurilor, moțiunilor, rezoluțiilor și Apelurilor pentru pace; prin convorbiri directe cu credincioșii; prin sfaturi, prin pilde și prin toată activitatea strădălnică de păstori de suflete;

b) Prin îndemnarea credincioșilor de a munci cu avânt, fiecare în câmpul său de activitate, pentru îndeplinirea și depășirea planurilor gospodărești de Stat, arătându-le că prin întărirea economiei naționale contribuim esențial la consolidarea lagărului păcii, democrației, libertății și progresului;

c) Prin sfătuirea închinătorilor dreptei-credințe de a da ascultare legilor țării și a urma pilda de dăruire, de muncă și jertfă a cărmuitorilor Patriei noastre scumpe, înconjurându-i cu dragostea nețărmurită cu care-l înconjoară întregul popor muncitor. Făcând aceasta luptăm pentru pace;

d) Prin combaterea hotărâtă a svonurilor lansate de dușmanii ticăloși din lăuntru și din afara țării, care, nemaiputând exploata truda muncii poporului nostru, își varsă mereu otrava urei lor, încercând să clatine inimile slabe, neștiutoare sau naive.

Luminând credincioșii în acest sens apărăm marile cuceriri democratice ale poporului nostru, apărăm pacea, apărăm viața, apărăm liniștea căminurilor noastre, apărăm fericirea și bunăstarea noastră, apărăm însăși mântuirea sufletelor noastre.

Dela această sacră îndatorire nici un preot, nici un închinător a lui Hristos nu poate lipsi. Fiecare slujitor al altarului și fiecare credincios al Bisericii noastre trebuie să devină un dărz și hotărât luptător pentru apărarea păcii, conștient fiind că „spre pace ne-a chemat Dumnezeu”.

Aceste îndrumări au și început să devie realitate. Activitatea clerului ortodox în lupta pentru apărarea păcii s'a intensificat în cursul anului 1952 și în cursul acestui an. Glasul preoților răsună tot mai hotărât alături de glasul

sutelor de milioane de oameni al muncii pentru pace, pentru bunăstare, pentru progres; fapta preoților este tot mai roditoare în câmpul vast al luptei pentru pace. Preoții din Patria noastră participă la toate acțiunile de folos obștească ale Statului și la toate acțiunile desfășurate sub steagul luptei pentru pace. Contribuția lor n'a lipsit nici în campania de pregătire a Congresului național pentru Apărarea Păcii și a Congresului popoarelor pentru Apărarea Păcii, nici în munca de lămurire în legătură cu hotărârile Consiliului Mondial al Păcii și cu hotărârile Congresului popoarelor pentru Apărarea Păcii ținut la Viena în Decembrie 1952, nici în campania electorală pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională, nici în munca pentru realizarea și depășirea planului cincinal etc. Ea își dovedește devotamentul față de Patrie și atașamentul față de cauza păcii prin fapte. Astfel că chemarea Sf. Sinod pentru intensificarea luptei pentru pace a găsit un viu ecou în sufletul preoților noastre și al credincioșilor noștri.

Această chemare trebuie să fie un permanent îndemn pentru fiecare preot să-și pună toate forțele în slujba păcii, ca să facă din fiecare credincios un luptător activ pentru pace. Ea să trezească la o acțiune mai spornică pe cei ce sunt întârzielnic, să antreneze pe cei activi la o activitate și mai bogată, iar pe cei ce sunt în frunte să-și facă să-și perfecționeze mereu metodele de muncă, să nu se mulțumească cu succesele dobândite, ci să le lărgească necontenit. Căci Hristos ne-a chemat la luptă, ca „cei ce dorm” să se trezească, iar cei buni să devină și mai buni. Iar poporul român, popor iubitor de pace, care pentru desfășurarea muncii lui creatoare are nevoie de pace, ne cere să fim luptători activi pentru pace.

De aceea văzând chemarea Sf. Sinod, să intensificăm acțiunea noastră pentru apărarea păcii, convinși că pacea poate fi salvată, că pacea va birui prin lupta unită și organizată a sutelor de milioane de oameni cinstiți din lumea întreagă.

T. R.

Lucrările Sfântului Sinod...

(Urmare din pag. 2)

sdruncinată pășesc pe drumul arătat de conducerea Bisericii noastre, atât în viața bisericească cât și în activitatea socială și lupta pentru pace.

Clerul și credincioșii din Ardeal au primit cu legitimă bucurie vestea decorării I. P. S. Patriarh Justinian, I. P. S. Mitropolit Nicolae, P. S. Valerian și celorlalți reprezentanți ai Bisericii Ortodoxe Române, socotind că prin aceasta se recunoaște activitatea patriotică și în lupta pentru pace a acestora, dar și participarea clerului și credincioșilor la munca de întărire a Patriei și la lupta pentru apărarea păcii.

Lucrările Sf. Sinod și ale Marelui Adunare Națională, ca și decorarea reprezentanților clerului nostru, sunt un îndemn pentru clerul și credincioșii din Ardeal; de a adânci din ce în ce mai mult unitatea sufletească între frații vechi ortodocși și cei reveniți în sânul Bisericii noastre; de a urma întru toate îndrumările Sf. Sinod și ale Ierarhilor Bisericii noastre; de a munci cu mai mult zel pentru construirea vieții celei noi, pentru Patrie, și de a intensifica lupta pentru apărarea păcii. Cei cinci ani de patriarhat ai I. P. S. Patriarh Justinian au deschis drumul; pe drumul acesta al sănătoaselor tradiții ortodoxe și al colaborării la lupta pentru pace, pentru viață, pentru fericire, clerul și credincioșii din Ardeal merg cu hotărâre înainte.

T. R.

Fericiți sunt făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

În lupta pentru pace

Comitetul bisericesc ortodox de luptă pentru pace din Sibiu, a organizat o ședință festivă publică, Marți 20 Ianuarie 1953, orele 14, în Aula Institutului Teologic Universitar din Sibiu.

Prezenți: Președintele Comitetului orașenesc de luptă pentru pace, tov. Sorici Const.; vicepreședintele Comitetului Raional de luptă pentru pace, tov. Dumitrescu; salariații Arhiepiscopiei ortodoxe a Sibiului, protopopul de raion Todor N. împreună cu 32 preoți din parohiile Raionului, alți salariați bisericești, studenții Institutului Teologic, reprezentant al cultelor neoprotestante.

Președintele Vicar Tr. Belașcu, deschide ședința și propune alegerea în prezidiu a următorilor: Vicar Belașcu Tr., tov. Soriciu C., tov. Dumitrescu, Rector S. Vlad, Prot. N. Todor și D. Lunceanu (din partea cultelor neoprotestante). Propunerea este acceptată cu aplauze unanime.

Se trece apoi la desfășurarea *Ordinei de zi:*

I. Partea festivă: 1. Imnul partizanilor păcii, de I. D. Chirescu; 2. O seară în port (cu solo), de Soloviov-Sedoi; 3. Imnul tineretului, toate trei executate de corul studenților teologi, dirijat de Prof. Pr. Soima Gh.

II. Desbaterea publică.

1. **Prot. Secaș Gh.,** prezintă referatul intitulat: „Adâncirea și cunoașterea documentelor Congresului Național al Comitetelor de luptă pentru pace din Republica Populară Română și a documentelor Congresului Popoarelor pentru Pace dela Viena.

2. Se deschide discuția asupra referatului. Iau cuvântul următorii:

Băilă Alex., student anul III, face un scurt rezumat al celor expuse și arată că își însușește întru totul documentele celor două Congrese pentru pace.

Crețu Aurel, stud. teol. anul II, după ce arată sarcinile luptătorilor pentru pace, își ia angajamentul de-a fi în orice împrejurare un factor mobilizator al colegilor săi în activizarea acestor lupte.

Pr. Prof. Dr. D. Belu, arată că Biserica creștină ortodoxă propovăduiește pacea activă, nu pacifismul pasiv. Doctrina creștină nu se oprește la dorința de pace, ci fericește pe făcătorii de pace.

Pr. Căpâlnean Ilarie (Hașag) arată cu date concrete cum contribuie la lupta pentru pace prin îndeplinirea sarcinilor obștești.

În același sens, prezentând date concrete, vorbește și preotul Nistor Toma (Vurpăr).

Pr. Mogoș Simion (sat Cacova) arată excepționalele succese înregistrate în munca pe țărâmul pomicol, laolaltă cu păstorii săi și cu organele locale ale puterii de Stat.

Pr. Olteanu N. (Mohu) arată cum sprijină îndeaproape acțiunile de folos obștești.

Pr. Ivan Victor (Șelimbăr) arată cum colaborează îndeaproape cu organele locale ale puterii de Stat și cu gospodăria colectivă din parohia sa pentru îndeplinirea la vreme și în cele mai bune condițiuni a sarcinilor economice și culturale obștești.

Tov. Soriciu Const., președintele Comitetului orașenesc de luptă pentru pace, își arată deplina satisfacție pentru reușita acestei debateri publice. Oamenii Bisericii au datoriat de-a ține cont în toate manifestările lor pe linia luptei pentru pace de ceea ce îi unește pe oameni — și nu de ceea ce îi desparte. Subliniind însemnătatea Congresului dela Viena, tov. Soriciu a arătat că acesta a fost primul Congres al Popoarelor pentru Apărarea Păcii, și nu numai un congres al partizanilor păcii. Acest congres s'a ridicat mai presus de opinii, de credințe și de partide, fiind un Congres al popoarelor, pentru

apărarea celui mai de seamă bun al omenirii: pacea.

Tov. Dumitrescu, vicepreședinte al Comitetului Raional de luptă pentru pace, s'a arătat deplin satisfăcut de participarea activă a preoților la purtarea luptei pentru pace. Cu bucurie a ascultat cum luptă preoții din Raion pentru pace. Lupta pentru pace va birui.

Rezumând debaterile, președintele Prot. stavr. Vicar Tr. Belașcu, a arătat că această ședință — care a durat două ore — s'a transformat într-o puternică manifestație pentru pace. Referatul prezentat aici ne-a îmbucurat documentele celor două Congrese pentru pace, ne-a arătat rolul covârșitor, de conducătoare a luptei pentru pace, pe care îl îndeplinește cu consecvență Marea Unune Sovietică.

Pe de altă parte, din discuții s'a văzut că preoțimea participă cu tot mai mult elan și cu acte concrete la apărarea păcii. Prezența tov. Soriciu și Dumitrescu la această dezbateri, a animat-o și a fost împreună cu învățăminte pentru preoți, în ce privește manifestările lor viitoare pe această linie.

Sala în care a avut loc această dezbateri, era împodobită cu panouri în care se popularizează hotărârile ale celor două congrese amintite.

Ședința s'a încheiat într-o atmosferă de mare însuflețire la orele 16.

Gr. T. Marcu

† Preot VICTOR STANCA (1880-1952)

În ziua de 29 Decembrie 1952, a adormit în Domnul venerabilul preot pensionar Victor Stanca din parohia Vurpăr, protopopiatul Alba.

Cu toți cei 72 de ani ce-i avea, părintele Victor era încă surprinzător de vîduros trupest; asta îl ajutara mult, până aproape'n ultimul timp, să alerge, cu vreme și fără vreme, să se facă tuturor toate, peste tot, într-o parohie atât de mare cum-i Vurpărul.

Dumnezeiescul har al preoției l-a primit acum 50 de ani. O jumătate de veac deci, a plinit sacral oficiu preoțesc; l-a plinit deplin conștiința de înaltă, de sublimă sa chemare: întru aceasta pot sta mărturie atât credincioșii — se înțelege, cei mai în vîrstă — din Apoița, pe care i-a păstorit în primii 10 ani de preoție, cât și enoriașii ce i-a avut vreme de 40 ani în parohia unde l-a surprins moartea.

Slujba înmormântării mult regretatului de toți preot Victor Stanca a avut loc la zi întâi a lui Ianuarie 1953, în prezența tuturor credincioșilor din parohie. Cuvinte simțite, răsfrîngînd marea durere a tuturor după cel dispărut, au rostit: preotul Alexandru Iacobescu și Saviton Cornea din Vințul de jos, iar la urmă, în numele credincioșilor vurpăreni — cântărețul bisericesc Nicolae Albu. Deosebi, ultimul cuvântător, a impresionat profund pe cei de față prin graul său ca de fîu ce-și pierde un bun și iubit părinte.

Răposatul în Domnul preot Victor Stanca lasă în urmă-l, nu puțin îndurerat, o soție, trei fiice și un fîu. Dorindu-le tuturor dela preamîlostivul Domn Dumnezeu mîngăiere și întărire sufletească, dorim și celui mutat dintre acestea de aici, iertare de păcate și ferice odihnire.

Preot Ion I. Suciu

† **Preotul-pensionar MIRON RADU,** fost paroh al parohiei revenite Lisnău, Raionul Sf. Gheorghe, a decedat la 27 Decembrie 1952, în vîrstă de 71 ani și a fost înmormântat în parohia Tohanul vechiu, Raionul Stalin, unde — în ultimul timp — s'a stabilit și a mai slujit.

Adevăruri elementare

Există unele lucruri elementare, care câteodată trebuiesc reamintite. Astfel în ce privește învățătura Bisericii, orice preot trebuie să știe că Biserica Ortodoxă își bazează învățătura sa pe Sf. Scriptură și Sf. Tradiție, că ea este păstrătoarea tradiției primar-creștine. Deci când e vorba de formularea și propovăduirea unei învățături ortodoxe trebuiesc arătate temeiurile ei scripturistice și mărturiile Sf. Tradiției. Nimenea nu poate socoti ca suficient documentată acea învățătură dacă n'are date precise în Sf. Scriptură și Sf. Tradiție și dacă nu este susținută de Sf. Părinți. Mărturia unor scriitori bisericești din secolul 13—14 și cele ulterioare nu e îndestulătoare pentru proclamarea unei învățături ca universal ortodoxă.

Un alt adevăr este și acesta: Biserica, atunci când a canonizat pe sfinți, nu a confirmat ca fără greșală toată învățătura și toate expresiunile folosite de ei, în așa fel încât în învățătura lor să nu găsim nici o greșală. Socotința că odată ce un credincios este proclamat sfânt de Biserică, toată învățătura lui este infailibilă, nu aparține Ortodoxiei. Ea poate duce la acceptarea întru totul a învățăturilor unui sfânt, care nu mai sunt verificate prin învățătura universal-ortodoxă. Ori noi știm că în ce privește învățătura au existat sfinți care au greșit. E cunoscut, în privința aceasta, exemplul Sf. Grigorie de Nissa, care e Sf. Părinte și care totuși a împărtășit păreri, pe care Biserica nu le-a acceptat. Deci pentruca o învățătură să fie socotită ortodoxă, e nevoie să o găsim nu numai în scrierile unui sfânt, ci ea să fie învățătura confirmată de toți Sf. Părinți, în orice caz de majoritatea lor și să fie în concordanță cu mărturisirea Bisericii întregi. A avea preferințe față de anumiți sfinți sau scriitori bisericești și a le urma întru totul învățătura este a te supune la pericolul ca, în anumite puncte, să aderi la atitudini personale, care nu se fundamentează pe mărturia Bisericii întregi și care deci se socotesc ca păreri particulare și nu ca învățături bisericești universale.

Cine nu ține seamă de aceste adevăruri elementare: a) temeinicirea învățăturii pe Sf. Scriptură și Sf. Tradiție (în special Sinoadele ecumenice și Sf. Părinți); b) Consensul Sf. Părinți, nu părerea unui singur sfânt — riscă să pornească pe calea unor păreri teologice, care pot suscita discuții interesante, însă nu pot fi acceptate de toți, ca învățături ale Bisericii noastre.

T.

INFORMAȚII

Duminică 14 Iunie a. c. la Sfânta Liturghie din Catedrala mitropolitană dela Sibiu, P. C. Vicar T. Belașcu a făcut o dare de seamă în fața credincioșilor asupra festivităților dela București din 6-8 Iunie.

La sesiunea Consiliului Mondial al Păcii dela Budapesta a luat parte ca invitat și P. S. Valerian al Oradiei, ca reprezentant al Bisericii Ortodoxe Române în delegația Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R. care a participat la această sesiune.